

1022). Partiernes ordførere: Niels Mørk, Peter Larsen, Ninn-Hansen, Kirkegaard, Skræppenborg-Nielsen og Iver Poulsen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Niels Mørk, Kaj Andresen, Bladt, Boye Hansen, Bjørn Krogh, Waldemar Laursen, Carl Nielsen, Rudy Schrøder, Kirkegaard, Peter Larsen [formand], N. Chr. Christensen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Ninn-Hansen, Gerda Møller [næstformand], Ellen Strange Petersen og Skræppenborg-Nielsen).

Lovforslaget tilsigtede gennem en række ændringer i lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring at skaffe bedre eksistensmuligheder for fortsættelsessygekasserne.

Om de væsentligste af disse ændringer anførte *Iver Poulsen* (Uafh.) som ordfører for forslagsstillerne ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Fortsættelsessygekasserne foreslås tillagt samme ret som de anerkendte sygekasser til takstnedsættelse i tilfælde af medlemmers behandling på offentlige sygehuse.

Det foreslås at lade medlemskab i en fortsættelsessygekasse give samme ret til lønarbejderdagpenge efter lovens afsnit II som medlemskab i en anerkendt sygekasse og at lade fortsættelsessygekasserne deltage i administrationen af den i det nævnte afsnit omhandlede ordning på lige fod med de anerkendte sygekasser.

Det søges endvidere gennemført at give medlemmer af en fortsættelsessygekasse adgang til frit at vælge mellem at forblive i denne eller at blive overført til en anerkendt sygekasse uden ventetid, når deres indtægt ikke længere overstiger den af socialministeren fastsatte grænse.

Det foreslås at ophæve den efter vor mening urimelige bestemmelse, hvorefter en fortsættelsessygekasses formue i tilfælde af ophør af kassens virksomhed som sygeforsikringsforening skal overføres til de anerkendte sygekasser eller benyttes til sociale formål. Det vil herefter tilkomme foreningen selv at disponere over sin formue i sådanne tilfælde.

Herudover indeholder lovforslaget en ændring i bestemmelserne om valgbarhed til en sygekasses bestyrelse og repræsentantskab. Udelukkelse fra valgbarhed for personer, der overenskomstmæssigt eller på anden måde står i økonomisk forbindelse med kassen, søges herved begrænset til personer i ledende stillinger.

Endelig søges sygekassernes administration med hensyn til den såkaldte „dispensationsmedicin“ gjort ens i landets forskellige kommuner, således at det ikke længere overlades til sygekasserne at bestemme, i hvilket omfang udgiften til disse lægemidler skal godtgøres af kasserne.“